

DUBROVSKI

ALEKSANDR SERGUÉIEVITX PUIXKIN

(Moscou, 1799 – Sant Petersburg, 1837) autor romàntic considerat per molts el fundador de la literatura russa moderna i el millor poeta rus. Va crear un estil narratiu que va influir notablement en les posteriors figures literàries de Rússia, com ara Gógol, Dostoievski o Tolstoi entre d'altres, així com en els compositors russos Txaiovski i Mússorgski. Un dels seus besavis –Abram Gannibal– havia estat comprat a l'Àfrica com a esclau, aconseguint ascendir socialment fins a esdevenir aristòcrata. Sensible en qüestions d'honor, va lliurar un total de vint-i-nou duels, fins que va ser ferit de mort per D'Anthès, un oficial francès que havia intentat seduir la dona del poeta, Natàlia Púixkina. La mort de Puixkin, amb només 37 anys, és encara vista com una catàstrofe per a la literatura russa.

FITXA BIBLIOGRÀFICA

Edició original en rus, 1841: *Dubrovski (Дубровский)*, (novel·la inacabada)

Traductor: Jaume Creus i del Castillo, 2019.

Edicions Cal·lígraf, Figueres, 2019. Primera edició en aquesta editorial.

147 pàgines.

RESUM OBRA

Andrei Dubrovsky és un vell noble empobrit, les terres del qual són confiscades per un aristòcrata cobdiciós, ric i poderós, Kirila Petrovitch Troekurov. El seu fill Vladímir, decidit a venjar el seu pare i obtenir justícia d'una manera o altra, reuneix una banda de serfs i s'enfurisma, robant als rics i donant als pobres. Pel camí, Vladimir Dubrovsky s'enamora de Masha, la filla de Troekurov, i baixa la guàrdia, amb resultats tràgics. Sovint sembla voler trencar la quarta paret amb el lector. És una novel·la inacabada, escrita el 1832 i publicada després de la mort de Puixkin el 1841. El nom de Dubrovsky va ser idea de l'editor.

COMENTARIS

Va crear un estil narratiu, mescla de drama, romanç i sàtira, que segueix els dictats del romanticisme, sobretot per la recerca de l'originalitat, de revitalitzar la literatura popular i pel nacionalisme d'algunes obres. La llengua, però, conserva un ordre i claredat neoclàssics, ja que usa un registre entenedor i cerca l'harmonia en la seva poesia. Sovint s'ha considerat com un autor difícil de traduir a altres llengües, per l'abundància de jocs fònics i termes específics que emprava. És identificat amb el desenvolupament de la literatura russa. No només se'l veu com a l'originador del molt matisat nivell del llenguatge que caracteritza la literatura russa escrita després d'ell, sinó també se'l vincula amb l'augment substancial del lèxic rus. Quan va trobar mancances en el vocabulari, va dissenyar calcs semàntics. Aquest trets i un estil molt sensible són les bases de la literatura russa moderna, que comença, pràcticament, amb Aleksandr Puixkin.

CITES

Però ja és hora de presentar al lector el veritable heroi de la nostra història.

(...) les jovenetes reien i parlaven a l'oïda del seus veïns; les dames parlaven en veu alta per damunt de la taula. Els homes bevien, discutien i feien grans riallades. En una paraula, el sopar fou extremadament alegre i deixà molts records agradables. Enardits, els bandolers aprofitaren aquell moment d'indecisió i els esclafaren; tot fent-los recular fins el fossat; (...)

NOTES